

Winda

Autorzy: Kamil Sikora i Konrad Kalita

Cel programu

Celem jest symulacja działania pojedynczej windy. Użytkownik może zadawać rozkazy dla windy, zarówno odtwarzając sytuację przebywania wewnątrz windy jak i sytuację przywoływania windy na konkretne piętro z możliwością wyboru docelowego kierunku góra/dół. Użytkownik ma możliwość również wybrania ilości pięter, po których winda ma się poruszać, zadawania kolejnych operacji dla windy, jak i wyjścia z programu.

Opis struktury programu

```
main() ->
    Elevator_Pid = spawn(winda, run, [0]),
    Max_Floor_Pid = spawn(winda, max_floor, []),
    Error_Handler_Pid = spawn(winda, on_error, []),
    Listener_Pid = spawn(winda, listen, []),
    External_Pid = spawn(winda, external_manage, []),
    Internal_Pid = spawn(winda, internal_manage, []),
```

W procedurze głównej tworzymy 6 procesów komunikujących się ze sobą.

Elevator_Pid - służy do uruchamiania procesu dla windy. W nim znajduje się główna funkcja odpowiadająca za przetwarzanie kolejnych danych przez urządzenie windy. Opis niżej.

Max_Floor_Pid proces pobiera od użytkownika maksymalną ilość pięter i zapisuje ją do zmiennej ets. Następnie wywoływana jest funkcja odpowiedzialna za przechwycenie pięter zadanych przez użytkownika. W tej części pojawia się także obsługa błędów, gdy błąd wystąpi odpowiedni komunikat jest wysyłany do procesu Error_Handler_Pid.

```

max_floor() ->
    [{error_pid, Error_Handler_Pid}] = ets:lookup(pids, error_pid),

receive
    {choose_max_floor} ->
        clear(),
        Floors_Number_Input = io:read("\nPodaj liczbe pieter \n Input: "),
        io:write(Floors_Number_Input),

        case Floors_Number_Input of
            {ok,Max_Floor} ->
                if
                    Max_Floor < 1 ->
                        Error_Handler_Pid ! {wrong_max_floor_input};
                    true->
                        ets:insert(max_floor_var, {Max_Floor, Max_Floor}),
                        handle_calls_input(0)
                end;
            {error, _} ->
                Error_Handler_Pid ! {wrong_max_floor_input},
                max_floor()
        end
end.

```

Proces Error_Handler_Pid odpowiada za przechwytywanie błędów aplikacji i odpowiedniej reakcji na nie.

Proces Listener_Pid nasłuchuje pewne akcje użytkownika oraz wydarzenia w działaniu programu i podejmuje odpowiednią dla nich akcję lub przekazuje je dalej.

Procesy External_Pid i Internal_Pid przechwytyują rozkazy dla odpowiednio wezwań z zewnątrz i wewnątrz windy. Dzięki rozróżnieniu komunikatów oraz zająci odpowiednich warunków porównujących przekazany rozkaz z aktualną pozycją windy, aplikacja umieszcza rozkaz użytkownika w odpowiedniej zmiennej ets w celu dalszego wykorzystania przez program.

```
internal_manage()->
receive
  {internal_call, Floor, Actual_Floor} ->
    if
      Floor > Actual_Floor ->
        ets:insert(elevator_stops_up,{Floor,Floor});
      Floor < Actual_Floor ->
        ets:insert(elevator_stops_down,{Floor,Floor})
    end,
    internal_manage()
end.
```

```
external_manage()->
receive
  {external_call, Floor, 1} ->
    ets:insert(elevator_stops_up,{Floor,Floor}),
    external_manage();
  {external_call, Floor, -1} ->
    ets:insert(elevator_stops_down,{Floor,Floor}),
    external_manage()
end.
```

Funkcja handle_calls_input najpierw wysyła odpowiedni komunikat w celu rozpoczęcia działania windy, następnie przechwytyuje rozkazy użytkownika i przekazuje je do odpowiedniej funkcji przetwarzającej je. Tu pojawia się także komunikat dla Procesu Listener_Pid, gdyby użytkownik zakończył działanie programu.

Wywołuje ona funkcję handle_calls, przekazując Input użytkownika oraz aktualną pozycję windy.

Funkcja handle_calls wykonuje się rekurencyjnie w każdym wywołaniu przetwarzając jedna piętro i przesyłając komunikat do odpowiedniego procesu External_Pid/Internal_Pid

Funkcja on_error należy do procesu Error_Handler_Pid i podejmuje odpowiednie działanie po otrzymaniu konkretnego komunikatu.

Funkcja run jest odpowiedzialna za wystartowanie windy. Otrzymuje ona komunikat run_elevator i wywołuje funkcję run_helper podając jej parametry takie jak początkowe piętro, stan - czy winda się porusza czy nie oraz kierunek, w którym się ewentualnie porusza.

```

run(Start_Floor)->
    receive
        {run_elevator}->
            run_helper(Start_Floor, 0, 1)
    end.

```

Funkcja run_helper jest jedną z bardziej rozbudowanych funkcji w programie. Jest odpowiedzialna za koordynację pracy całej windy. Jej wnętrze jest rozbite na 4 przypadki:

1. Winda stoi w miejscu i jej kierunek jest ustawiony w dół.
2. Winda stoi w miejscu i jej kierunek jest ustawiony w górę.
3. Winda się porusza i jej kierunek jest ustawiony w dół.
4. Winda się porusza i jej kierunek jest ustawiony w górę.

W każdym z powyższych przypadków funkcja wywołuje samą siebie z nowymi parametrami - uaktualnionym stanem w jakim się znajduje. Dzięki temu możemy zapewnić, że będzie ona się pracować w pętli nieskończonej i będzie reagować na nadchodzące polecenia. Polecenia odbiera od użytkownika poprzez proces Listener_Pid.

Funkcja run_helper, w celu określenia kierunku w jakim ma się poruszać używa szeregu pomocniczych funkcji typu hasStopBelow/hasStopAbove do określania tego czy po drodze istnieją pietra, na których powinna się zatrzymać oraz funkcje takie jak getMinSetFloor/getMaxSetFloor do określenia najwyższych pięter, które obecnie musi odwiedzić. Winda na podstawie tych parametrów oraz obecnych ustawień (kierunku oraz stanu ruchu) porusza się w odpowiednim sposób.

Sekcja ELEVATOR STOPS UTILS obejmuje drobne funkcje usprawniające działanie programu oraz wykonujące działania z modułem ets oraz listami aby łatwo zarządzać windą.

Instrukcja obsługi

Kompilacja: c(winda).

Uruchomienie: winda:main().

Na starcie pojawia się informacja o programie oraz jesteśmy proszeni o podanie maksymalnej ilości pięter dla naszej windy, **podaną liczbę należy wpisać z końcową kropką**. Przykład:

```

Podaj liczbę pieter
Input: 10.

```

Następnie podajemy rozkazy dla windy, instrukcja znajduje się także w programie.

```
Podaj wezwania dla windy w formacie listy krotek {pietro,kierunek},
    1 oznacza kierunek w gore, 0 wezwanie wewnatrz windy, -1 kierunek w dol,

    po wykonaniu dzialania windy bedziesz mogl wprowadzic kolejne wejscie

    Przyklad: [{3,1},{7,-1},{8,0}].

    Aby wyjsc z programu napisz exit.
    Input: [{5,1},{4,0},{2,1},{9,0},{6,-1}].
```

Należy pamiętać o końcowej kropce.

Program przetwarza rozkazy i wykonuje działanie, zatrzymując windę na odpowiednich piętrach w zoptymalizowanej kolejności. Dla poniższego przykładu chociaż piętro 2 zostało wprowadzone po 5 to winda reaguje najpierw na to wezwanie. Stop na 6 przetwarza na samym końcu, mimo mijania tego piętra w trakcie, gdyż został wybrany kierunek w dół. Output dla powyższego przykładu.

B>	Floor: 6
Floor: 1	B>
B>	Floor: 7
Floor: 2	B>
B>	Floor: 8
STOP	B>
B>	Floor: 9
Floor: 3	B>
B>	STOP
Floor: 4	B>
B>	Floor: 8
STOP	B>
B>	Floor: 7
Floor: 5	B>
B>	Floor: 6
STOP	B>
B>	STOP

Następnie możemy zakończyć działanie programu wpisując **exit.** lub wprowadzić kolejne rozkazy, winda rozpocznie prace od piętra, gdzie ostatnio zakończyła.

Dodatkowe informacje, ograniczenia i możliwości rozbudowy

Mimo przetestowania programu nie wykluczamy wystąpienia błędu w wyświetlaniu komunikatów dla użytkownika na innych systemach bądź urządzeniach, związanych z modulem io.

Dalszy rozwój programu może się opierać na zwiększeniu ilości pracujących wind, w celu większej optymalizacji i szybszej obsługi wirtualnego użytkownika windy.